

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość V > Dobre znajomości międzyludzkie, międzykoleżeńskie

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Wraz z rozwojem społecznym dziecka powinny iść w parze kultura bycia oraz kształtowanie postawy życzliwości wobec innych ludzi. Znajomości i przyjaźnie nie ograniczają się jedynie do kręgu domu i szkoły. Należy zadbać o to, by dziecko miało przyjaciół także poza szkołą, pielęgnowało te znajomości poprzez spotkania i zabawy w domu i na podwórku.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. M. Kownacka, *Plastusiowy pamiętnik*, wyd. Siedmioróg, Warszawa 2018, s. 69-71.

Wstęp

Maria Kownacka (1894-1982), polska pisarka, tłumaczka, autorka „Dziennika Dziecięcego” redagowanego w czasie Powstania warszawskiego, sztuk scenicznych i słuchowisk radiowych dla dzieci. Współpracowała z czasopismem „Płomyk”. Jej najbardziej znane książki to książki dla dzieci, m. in.: *Plastusiowy pamiętnik*, *Kukuryku na ręczniku*, *Cztery mile za piec*, *Miała babuleńka kozła rogatego*, *Kajtkowe przygody*, *Rogaś z Doliny Roztoki*.

Cytat

„U nas w domu jest teraz bardzo wesoło, bo Lodzia przynosi ze sobą lalkę Klarcię. Po obiedzie wszyscy razem uczymy się lekcji, a potem się pysznie bawimy do wieczora. Dzisiaj tośmy się uczyli z takiej niebieskiej, nowej książeczki wierszyka o gałgankowej laleczce. Tam było tak: «Ta laleczka gałgankowa wciąż się Jagnie gdzieś chowa...». Było jeszcze o tym, jak się ta laleczka chowa do popielnika i do mysiej norki, i w różne miejsca. Nam się to okropnie podobało i zaraz zaczęliśmy wołać z Klarcią, że i my też chcemy się chować. Więc była zabawa w chowanego. Raz się chowała Klarcia, a raz ja. Ale ja się lepiej chowałem, bo jestem mniejszy i nie mam zielonej sukni w czerwone kwiateczki, to mnie nie widać. Chowałem się w różne miejsca, za książki na półce, w pokoiku Petronelki, a Tosia mówiła: – Ciepło... ciepło... zimno... zimno – a Lodzia szukała. Ale raz schowałem się za jakiś koszyczek, co stał w kąciuku. Myślę sobie: «Tu mnie nikt nie znajdzie! Nawet czubka nosa nie widać». Stoję cichutko, czekam... Tosia ciągle powtarza: – Zimno... zimno... ciepło... ciepło...

A tu się ktoś skrada po cichutku i łaps mnie w pół! i hops do góry! Ojej! Co to było!

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość V > Dobre znajomości międzyludzkie, międzykoleżeńskie

Bęcnałem na środek pokoju, pogubiłem oba pantofle, rozplaszczylem sobie nos o podłogę! To ten nasz szkaradny Mruczek! Myślał, że chcę się z nim bawić, bo stanąłem koło jego koszyczka.

A Tosia się śmieje, że Mruczek mnie prędzej znalazł niż Lodzia. Z Klarcią to było jeszcze lepiej. Usiadła pod kwiatuszkiem na brzegu doniczki, a że jest troszkę krzywa w pasie, przechyliła się na jeden boczek i chlup! Wpadła do akwarium ze złotymi rybkami, co tam pod nią stało.

Oj! Rybki się poprzelękały, myślały, że to wieloryb. Klarcia się zamoczyła calutka. Trzeba ją było suszyć na sznurku przy piecu. Takie były pyszne chowanki aż do kolacji...”

Podsumowanie

Przytoczony fragment ukazuje wesołą, beztroską zabawę dzieci w domu. Tosia zaprosiła swoją koleżankę z klasy – Lodzię. Dziewczynki najpierw odrabiają lekcje, potem czytają książeczki i bawią się. Zabawa i wspólne przeżywanie różnych emocji stają się naturalną przestrzenią do tworzenia dobrych relacji międzykoleżeńskich dzieci.